

evenwijdig met de helling die elk voorjaar wordt beklommen in de beroemde wielersklassieker Luik-Bastenaken-Luik.

Sinds 1979 maakt een indrukwekkende constructie deel uit van het landschap rond Houffalize. Het viaduct van de E25 behoort tot de grootste in zijn soort in de bredere regio.

De bouw startte op 6 mei 1974 en werd na vijf jaar werken afgerond op 14 juni 1979. Het viaduct is 370 m lang en 60 m hoog en overspant de Oostelijke Ourthe.

Ten oosten van Gouvy, op 47 km van hier, borrelen de verspreide bronnen van de Oostelijke

Ourthe op uit de modderige velden rond het gelijknamige dorpje Ourthe. Het verzamelde water vloeit naar Houffalize om daarna hier te passeren.

In de andere richting, op 53 km, zijn de bronnen van de Westelijke Ourthe die opwellen uit de landelijke bodem van het dorp Ourt (gemeente Libramont). Als riviertje loopt het water door

de gemeente Tenneville en langs de grens tussen La Roche-en-Ardenne en Bertogne, vooraleer hier haar tweelingzus te ontmoeten.

We ontmoeten een groepje, net afgestudeerde, studenten uit het Kortijkse. Gaston gaat maar al te graag met de meisjes op de foto. Uiteraard houden we rekening met de sociale afstand.

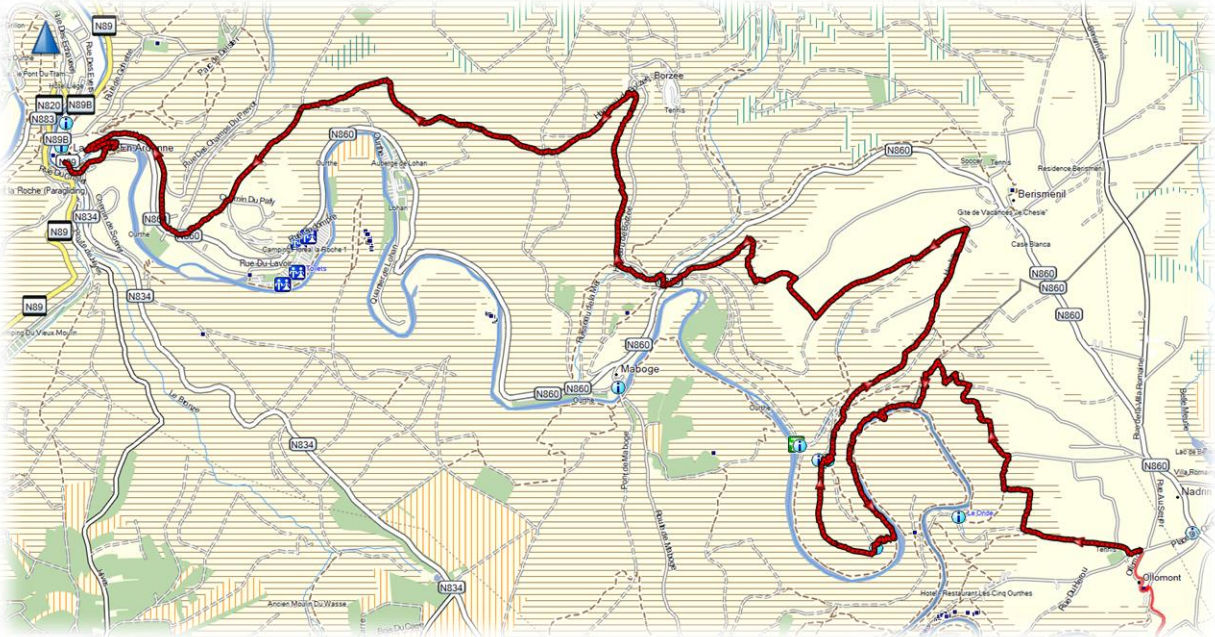
We logeren in een B&B in Nadrin. De uitbater is afkomstig van Antwerpen.

In het zwembad kan je niet alleen zwemmen maar ook fietsen!

Zaterdag 27 juni 2020

- Van : Nadrin
- Naar : La Roche-en-Ardenne
- Afstand : 20 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 5 uur

Onweer heeft deze nacht voor afkoeling gezorgd. Maar voor de rest van de dag zal het droog blijven.

Al enkele jaren vertoeft de wilde kat (*Felis Sylvestris*) terug in de loofbossen van de Ardennen en zoekt ze natuurlijke open plekken op. De wilde kat waarnemen is niet

makkelijk, want ze trekt er niet regelmatig op uit en bovendien is het een uitgesproken
waakzaam en schuw dier. We hebben er dan ook geen enkele gezien.

Vandaag geen al te makkelijk parcours. Er dient regelmatig wat geklauterd te worden. Door de regen van afgelopen nacht is alles nat en dienen we extra op te letten om niet uit te glijden.

Galwespen zetten een of meerdere eitjes af op de eik. Sommige soorten doen dat op de bladeren, andere soorten doen dat op twijgjes of zelfs op de stam. Hierdoor gaat het plantenweefsel snel woekeren en vormt de eik een klein appeltje: de "galappel". In de meeste

gevallen gaat in de galappel de made van de wesp groeien en zich voeden om zelf uiteindelijk zelf terug een wesp te worden. In België zien we eerder kleine galletjes, vooral op bladeren.

Ook de wolf heeft hier terug zijn thuis gevonden. De wolf leeft in groepen en kent een sociale structuur. Mannetjes kunnen tot 80 kg wegen, vrouwtjes tot 50 kg. Het gehoor, de reukzin en het zichtvermogen zijn goed ontwikkeld. Een wolf kan tegen de wind in andere dieren ontdekken die zich op een afstand van 300 meter van hem bevinden. Ook kan hij uitstekend zien in het donker. De wolf heeft een zichthoek van 250° (ter vergelijking: 180° bij mensen).

De hoektanden van de wolf zijn 2,5 cm lang en zijn sterk, scherp en lichtelijk gekromd. Met deze hoektanden kunnen ze hun prooi grijpen en vasthouden. De druk die een wolf met de hoektanden kan uitoefenen tijdens het bijten, is 15 MPa. Een wolf kan daarmee het been van een eland in een hap doorbijten. Een wolf kauwt niet op zijn prooi, maar scheurt het vlees in stukken en slikt het door. Het scheuren van dit vlees doet hij met zijn kleine snijtanden. Met draderige bestanddelen van het vlees, flost de wolf op een natuurlijke manier zijn tanden.

Geen enkel natuurlijk water is zuiver. Op een zeldzame uitzondering na moet water dat is bestemd voor consumptie, worden gezuiverd. Daarom zijn er waterzuiveringsstations aan

stuwdammen. Dat is ook de hoofdfunctie van de dam van Nisramont. Deze voorziet drinkwater aan de gemeenten op het plateau van Bastogne en in de regio Aisne-Ourthe.

We naderen La Roche-en-Ardenne. Het stadje ligt aan de voet van een rotspiek, waarop het oude kasteel staat. Slechts een paar verwoeste torens onderscheiden zich van de rotsen. De

huizen plakken aan elkaar, het ene tegen het andere zoals in een middeleeuws stadshart, hoog en piepklein. De krappe straatjes met trappen kronkelen tussen de opeengepakte gebouwen, de steile helling oprukkend.

Officieel is de Eislek Trail 104 km lang maar er zijn, in de loop van de jaren, al een aantal delen van de route verlegd waardoor wij uitkomen op een afstand van 117 km.

Het was terug een prachtige vakantie met Gaston. Het vervolg van de Eislek trail is de Transardennaise, een trekking van ongeveer 160 km. Misschien dat we dit volgend jaar wel doen maar het kan evengoed iets anders zijn. We zien wel.

Ludwig D'Haese	:	benaltijdweg@gmail.com
Tekst	:	Ludwig D'Haese
Foto's	:	Gaston Betholet en Ludwig D'Haese